

РЕШЕНИЕ

№ 4232

гр. София, 28.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 03.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **10686** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба вх. 53-04-752/25.09.2020 г. по описа на дирекция ОДОП-С., от К. М. М., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх.Б, ет.3 ап. 7, срещу Ревизионен акт № Р-22221019000497-091-001/26.03.2020 г., издаден от Р. Г. Я. – орган, възложил ревизията и П. Н. Г. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1403/11.09.2020 г., издадено от директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, в оспорената му, част на установеното задължение за данък върху доходите на физическите лица за 2013 г., ведно със съответната лихва..
В жалбата се твърди, че оспореният РА е незаконосъобразен, тъй като е нарушен материалния закон, както и обстоятелството, че органите по приходите не са изяснили всички факти и обстоятелства. Сочи се, че жалбоподателят К. М. М. не е получил „коледно възнаграждение“ в размер на 400 000 лева за 2013г., както и обстоятелството, че в качеството си на управител на [фирма] не е теглил и не е получавал от сметката на дружеството сумата от 600 000 лева. Конкретно се цитират пропуски и недостатъци на писмените доказателства, послужили в хода на ревизионното производство, въз основа на които органите по приходите са обосנוвали допълнително получени и недекларирани доходи от жалбоподателя за 2013г. за общо сумата от 1 000 000 лева. Моли съда да отмени ревизионния акт . Претендира разноски по представен списък. Представя писмени бележки.
Ответникът по делото –Директора на ОДОП –С. при ЦУ на НАП оспорва жалбата

чрез процесуалния си представител –юрисконсулт Й., който смята че оспореният ревизионен акт е законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на жалбоподателя на 30.03.2020г. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 09.04.2020г. /вх. № 94-К-136 по описа на ТД –НАП С./. Решение № 1403/11.09.2020г на Директора на ОДОП С. е връчено по електронен път на 15.09.2020г. Жалба с вх.№ 53-04-752 и адресирана до АССГ е подадена на 25.09.2020г., т.е. в законния 14- дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна-участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221019000497-020-001/

г. е възложено извършване на ревизия на К. М. М. за определяне на задълженията за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДЦФЛ за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2018 г. Заповедта е връчена на лицето на 06.03.2019г., от която дата започва да тече определеният 2-месечен срок за извършване на ревизията. Със Заповеди за изменение на ЗВР № Р-22221019000497-020-002/г., № Р-22221019000497-020-003/06.06.2019г. № Р-22221019000497-020-004/г. и № Р-22221019000497-020-00/02.08.2019г. във връзка със Заповед на изпълнителния директор на НАП №Р-22221019000497-ЗИД-001/01.08.2019 г. срокът на ревизията е бил продължаван, като е определен краен срок за приключването ѝ до 06.11.2019г. Цитираните заповеди са издадени от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповеди №РД-01-803/07.06.2017 г. и №РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221019000497-092-001 /05.03.2020 г., връчен по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДО ПК на деклариран за целите на ревизията електронен адрес [\[електронна поща\]](#) на 05.03.2020 г.

По реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК е депозирано писмено възражение от жалбоподателя срещу констатациите, изложени в РД с вх. №59-00- 301 #5/11.03.2020 г. Същото е обсъдено от ревизиращия екип и преценено като неоснователно.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221019000497-091 -001 /26.03.2020 г., издаден от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и П. Н. Г., на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 30.03.2020г.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-818/10.05.2019г. на и.д.Директора на ТД –НАП С. и Заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на Директора на ТД на НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 л.2, т.1 и

чл.119 ал.2 от ДОПК.

Решение №1403/11.09.2020г. също е издадено от компетентен орган при условията на заместване – а именно зам. директора на дирекция „ОДОП“ – С., на който със Заповед № 930/20.11.2017г. на изпълнителния директор на НАП е възложено да изпълнява правомощията на директор на дирекция „ОДОП“ –С., поради ползване на законоустановен отпуск на директора на ОДОП-С.. В тази връзка е представена и Заповед № 7387/24.08.2020г. на изпълнителния директор на НАП, с която на директора на ОДОП –С. е разрешено да ползва 6 работни дни отпуск, считано от 03.09.2020г. до 11.09.2020г./вкл./

От това следва изводът, че ЗВР, РА и РД, както и Решението на Директора на Д“ОДОП“-С. са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и съдържа необходимите реквизити. Ревизиращият екип е изследвал всички факти и обстоятелства, които са от значение за доказване на реалността на предоставената услуга, както и обективната възможност на доставчика да я извърши. Подробно са анализирани всички представени от жалбоподателя писмени доказателства, включително, такъв анализ е извършен и от решаващия орган.

В хода на съдебното производство са представени от ответника и писмени доказателства за наличие на валиден електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на възлагане на ревизията, както и към датата на издаване на ревизионния акт, издателите на ревизионния акт са притежавали валиден електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи- ЗВР, РД и РА.

Предмет на оспорване в настоящото производство са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДЦФЛ) за 2013 г. в размер на 100 000 лв. и са начислени лихви в размер на 59 959,32 лв. по отношение на жалбоподателя К. М. М..

К. М. М. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗДДФЛ и по силата на чл. 6, чл. 15 и чл. 16 от с.з. е носител на задължението за данъци върху доходи, придобити от източници в Република България и в чужбина. Лицето не е семейно и няма деца. При проверка на данните в Търговския регистър е установено, че към 01.01.2013 г. К. М. е едноличен собственик на капитала и управител на [фирма], ЕИК[ЕИК]. На 26.04.2013 г. е извършена продажба на дружествените дялове на посочения юридически субект, като същите са прехвърлени поравно на [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК].

През ревизираните периоди лицето е осъществявало трудова дейност въз основа на сключени трудови договори с [фирма], Е.[ЕИК] на длъжност „административен персонал“ което обстоятелство не е спорно по делото, а от 29.03.2016 г. с [фирма], ЕЖ[ЕИК] на длъжност „монтьор поддръжка на инсталации и оборудване“. Годишни данъчни декларации (ГДД) по чл. 50 от ЗДДФЛ не са подавани за жалбоподателя.

Органите по приходите са установили, че през периода 2013г. - 2018 г. К. М. е получил доходи от трудови правоотношения, обезщетения за временна

нетрудоспособност, изплатени от НОИ, доход от продажба на МПС, реализирана през 2014 г. и доходи от лихви. Изследвани са направените от лицето разходи. При съпоставка между доходите и имуществото на ревизирувания субект по години не е установено превишение на разходите, респ. за всяка от ревизираните години К. М. М. е разполагал с достатъчно средства с доказан произход, които да покрият извършените от него разходи.

В хода на ревизионното производство са приобщени с протокол № 1631212/04.12.2019г. писмени доказателства, налични в данъчно –осигурителното досие на жалбоподателя.

С Постановление на Специализираната прокуратура/СП/ от 14.11.2019г. са предоставени заверения копия на писмени доказателства от досъдебно производство –пр.пр.№ 2077/2018г. по описа на СП- съдебно –счетоводна експертиза, разходни касови ордери- 8 броя, протокол за разпит на свидетеля Б. Л. от 04.01.2019г. и от 09.01.2019г., протокол за разпит на свидетел Ю. И. от 04.01.2019г., протоколи за извършени съдебно –технически и почеркови експертизи, писма от КТЛ с изх.№ 3083/26.07.2018г. и вх.№ 160/09.01.2019г.

При анализ на доказателствата, предоставени на ревизиращия екип с Постановление на Специализираната прокуратура от 14.11.2019 г. по пр. пр. №2077 от 2018 г., събрани в хода на досъдебно производство №1/2019 г., органите по приходите са установили , че на 18.12.2013 г. К. М. М. е получил парична сума в размер на 400 000,00 лв. За произхода и предназначението на същата получателят не е дал писмени обяснения и не е ангажирал доказателства. Изплащането на сумата е документирано с разходен касов ордер (РКО) от посочената дата с основание „Възнаграждение за К.“, без да е попълнено полето на издателя/организацията. Според резултатите от извършени експертизи / от досъдебното производство/, подписите, положени върху РКО, принадлежат на К. М. М. и главен счетоводител Б. Л.. Като допълнително косвено доказателство за удостоверяване получаването на парична сума в размер на 400 000,00 лв. са послужили и протоколите за разпит на свидетел по делото - Б. Л., проведени на 04.01.2019г. и 09.01.2019 г., също в хода на досъдебното производство.

Проверка на данните в информационния масив на НАП е показала, че за м. 12.2013 г. за К. М. М. са подадени декларации обр. №1, в които не фигурира изплатената сума в размер на 400 000,00 лв. По отношение на процесната сума не са установени и данни за подадена справка по чл. 73 от ЗДДФЛ.

С оглед изложеното, ревизиращият екип е приел, че получената парична сума е друг облагаем доход, който следва да бъде обложен по реда на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ.

Отделно от горното е установено, че на 06.01.2013г. К. М. е изтеглил от банковите сметки на [фирма], чийто управител е бил, сума в размер на 600 000,00 лв. В отговор на връчено ИПДПОЗЛ с искане за предоставяне на писмени обяснения относно изтеглената сума, ревизирувания субект е дал обяснение, че посочената сума не е изтеглена от него, не я е получавал физически и няма спомен да се е разпореждал за нейното съхранение и изразходване.

За изясняване на факти и обстоятелства, органите по приходите са се запознали с доказателствата, събрани в хода на извършена ревизия на [фирма] за установяване задълженията на дружеството за данък върху добавената стойност за данъчните периоди от 01.07.2010 г. до 30.04.2015 г. и за корпоративен данък за периодите от 01.01.2010 г. до 31.12.2014 г., както и с констатациите, изложени в РА №Р-22220314002912-091 -001 /16.02.2016 г., издаден след приключването ѝ. Видно от

обхвата на посочената ревизия, същата включва периода, през който К. М. е изтеглил от банкова сметка на дружеството процесната сума в размер на 600 000,00 лв. Според констатациите, изложени в РД и РА, в хода на ревизията не е извършен анализ, дали изтеглената сума е постъпила в касата на дружеството или негов трезор. Не са установени данни посочената сума да е била обложена като скрито разпределение на печалбата и на основание чл. 38, ал. 3 от ЗДЦФЛ да е начислен данък за доходи от дивиденди. Анализът на наличните доказателства - оборотни ведомости и хронологии на счетоводни сметки 501 „Каса в лева“ и 502 „Каса във валута“ по месеци за 2013 г. е показал, че сумата в размер на 600 000,00 лв. не е намерила отражение като дебитен оборот при осчетоводяване на постъпленията в брой на дружеството, респ., цитираната сума не е постъпвала в касата на същото.

Предвид изложеното, ревизиращият екип е приел, че спорната сума в размер на 600 000,00 лв. е останала във владение на К. М., представлява доход от друг източник за него и подлежи на облагане по реда на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ.

Посочените доходи не са били декларирани чрез подаване на ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ. С оглед направените констатации, при формиране на годишната данъчна основа за облагане по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2013 г. са добавени допълнително реализираните К. М. доходи от други източници в общ размер на 1 000 000 лв. По реда на чл. 48, ал. 1 от ЗДЦФЛ е определен дължим данък за периода в размер на 100 000 лв.

На основание чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ) са определени лихви в размер на 59 959,32 лв.

Решаващият орган изцяло е възприел изводите на ревизиращия екип.

Относно данъчното третиране на сума в размер на 400 000,00 лв. като „доход от други източници“ по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ.

В хода на настоящото съдебно производство е установено, въз основа на Постановление от 01.03.2021г. на прокурор при СП по пр. пр. № 2077/2018г. по описа на СП, че оригинал на издаден РКО с поставена печатна дата -13.12.2013г. се намира по досъдебното производство. При анализ на цитираното писмено доказателство, съдът констатира, че няма данни за организацията, предприятието и работодателят, от името на който са изплатени посочените парични средства „възнаграждение за К.“. Според графичните експертизи, назначени по досъдебното производство, които по настоящото съдебно производство са приобщени като писмени доказателства, е видно, че на разходния –касов ордер има положен подпис от жалбоподателя К.М., но същият е положен като съставител на документа, а не като получател. Липсва и име и подпис на касиер, извършил платежната операция. Другият положен подпис в РКО е от името на главен счетоводител. По данни от досъдебното производство, главен счетоводител е бил Б. Л., а от почерковите експертизи се установява, че подписът е положен именно от Б. Л.. Тези обстоятелства не се оспорват от страните.

От съдържанието на РКО, в качеството му на частен документ, не става ясно от името на коя организация е издаден. Не може да бъде установено и лицето, което евентуално е изплатило сума в такъв голям размер, ето защо според настоящия съдебен състав липсват безспорни доказателства, за изплащане на посочената сума, а от там и за получаването ѝ в патримониума на К.М.. Недостатъците при оформяне на разходния –касов ордер и липсата на съществени елементи, относно издателя и лицето, което фактически е броило и предало сумата, водят до извода, че цитирианият

документ е компроментиран и като такъв, въз основа на него не може да се направи безспорен извод, че посочената сума е получена като приход – коледно възнаграждение от К.М..

Съобразявайки като писмени доказателства, протоколите за разпити на св.Б.Л. и св.Ю. И., съдът констатира, че свидетелите са дали показания за регламента за изплащане на коледни премии, като Л. изрично е заявил /стр.595 т.3 от делото/,че всяко едно лице по РКО е получило лично от него сумите, но впоследствие не знае какво се е случило и на кого са предадени.

Въз основа на изложеното, настоящият съдебен състав, намира, че органите по приходите не са доказали безспорно, че жалбоподателят е получил приход в размер на 400 000 лева за 2013г., изплатен като „коледна премия“ .

При сравнителен анализ на останалите РКО /приложени на лист 568-575/, макар и да нямат отношение към спорния предмет, само за пълнота следва да се отбележи, че същите са оформени абсолютно идентично, което обстоятелство свидетелства, че не се касае за пропуск или технически грешки при попълване на РКО, поради което не може да се приеме, че в процесния РКО има обичайни пропуски или липсата на попълнено съдържание в същия се дължи на небрежност.

За да приеме, че въпросната сума е получена от жалбоподателя, решаващият орган се е обосновал и с наличие на списък на лицата, видно от който, сред имената фигурира и това на К. М. М.. Видно от така представения списък, същият е без дата и подпис на съставител,/ лист 580 от том 3 от делото/ , поради което съдът не го кредитира като годно писмено доказателство.

По отношение данъчното третиране като „доход от други източници“ по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДЦФЛ на получена от К. М. М. сума в размер на 600 000,00 лв. от [фирма].

Въз основа на събрани по досъдебно производство №1/2019 г. по описа на СО-СП, пр.пр. №2077/ 2018г. , от разследващите органи е извършен икономически анализ на движения по сметки в К., физически лица и представляваните от тях юридически лица, в т.ч. по отношение на К. М. М. и представляваното от него дружество [фирма]. За резултатите е изготвена съдебно - икономическа експертиза №6975/11.10.2019г., която е предоставена на ревизиращия екип. По данни от така изготвената експертиза е установено, че ревизираното лице, в качеството си на представляващ дружеството, в периода от 01.01.2009 г. до 20.06.2014 г. е извършило теглене в брой на суми от банковите сметки на [фирма], в общ размер на 10 752 830,61 лв. С оглед обстоятелството, че периодите преди 01.01.2013 г. са извън обхвата на настоящото ревизионно производство, а считано от 26.04.2013 г. К. М. е прехвърлил изцяло дружествените си дялове и е престанал да изпълнява функциите на управител на [фирма], със спорния РА е анализирана единствено сума в размер на 600 000,00 лв., изтеглена в брой на 10.01.2013 г. от разплащателна сметка на дружеството в лева с IBAN BG77 К. 9220 1044 7748 01.

При извършена ревизия за установяване задълженията на [фирма] по ЗДДС за

данъчните периоди от 01.07.2010г. до 30.04.2015г. и за корпоративен данък за периодите от 01.01.2010 г. до 31.12.2014 г., приключила с РА №Р-22220314002912-091-001/16.02.2016 г., приобщен към настоящото производство, не е установено, дали изтеглената сума е постъпила в касата на дружеството или негов трезор. Не са установени данни посочената сума да е била обложена като скрито разпределение на печалбата и на основание и чл. 38, ал. 3 от ЗДДФЛ да е начислен данък за доходи от дивиденди.

Писмени доказателства за причините за изтеглянето на паричните средства и за тяхната последваща реализация не са представени от страна на К. М. в нарушение на законоустановеното му задължение по чл. 37, ал. 2 от ДОПК. В отговор на връчено ИПДПОЗЛ, същият е декларирал, че сумата не е изтеглена от него, не я е получавал физически и няма спомен да се е разпореждал за съхранението и изразходването ѝ.

С депозираната пред съда жалба, К. М. отрича в качеството си на управител на [фирма] да се е разпореждал и лично да е получил от сметката на дружеството в брой сумата от 600 000 лева. Процесуалният представител, твърди, че в РД и РА на дружеството, обхващащи процесния период няма данни дали изтеглената сума е постъпила в касата на дружеството или негов трезор. Заявява се, че жалбоподателят не е извършвал нито тегления, нито внасяния на суми в брой или по банковите сметки на [фирма].

В хода на настоящото съдебно производство допълнително са изискани от ТД на НАП С. град и са приобщени като писмени доказателства заверени копия на РА и РД на [фирма], оборотни ведомости за 2014г.и приложения към тях, нареждане –разписка от 10.01.2013г. с наредител [фирма] за изтеглена сума.

От приложено по делото Постановление от 01.03.2021г. на Специализирана прокуратура /л.449 от делото/ е видно, че тегленето на сумата от 600 000 лева е документирано под формата на банкови извлечения, съдържащи се на електронен носител, презапис от който е предоставен на служител на Д“ОДОП“ –С.

Прието е заключение по допуснатата до изслушване съдебно –счетоводна експертиза, изготвена въз основа на всички доказателства по делото. Заключение е оспорено от процесуалния представител на ответника, с мотив, че вещото лице е извършило анализ на сметка 507, която не е относима към изтегляне на сумата от 600 000 лева от банковата сметка на [фирма]

В ревизионната преписка, към ревизионния доклад, съответно в първоначалния обем на съдебното производство не е налице писмен документ, изходящ и/или подписан от лице, с име К. М. М., съдържащ данни, че жалбоподателят - К. М. М. на дата 06.01.2013 г. е изтеглил сумата 600 000 лв. от банковите сметки на [фирма]. В оспорения РА и РД се твърди, че цитираната сума е изтеглена именно на 06.01.2013г.

Вещото лице е констатирало, че за целите на ревизията на К. М., данните, че това лице е изтеглило сума 600 000 лв. са снети от документ, находящ се на стр. 87 от делото - „Дневник на сметка 507” „За период от 01.01.2008г. до

31.12.2014 г.”, в който е посочено, че на 10.01.2013г. е изтеглена сумата от 600 000 лева.

Документът се състои от две страници, на които са посочени внасяния и тегления на суми, основно за 2013 г., което е основание да се предположи, че този представен „Дневник на сметка 507” всъщност е ИЗВЛЕЧЕНИЕ от „Дневник на сметка 507” за 2013 г., който в пълен обем е със значително повече страници. Съдът констатира, че извлечението на дневник сметка 507 не носи подпис и име, на лице което го е изготвило, а единствено печат на НАП „вярно с оригинала“ и подпис на данъчен служител.

На страница 343 от делото е приложен документ „Нареждане разписка”, адресиран до „Корпоративна ТБ” от дата „10 ЯНУАРИ 2013 г.”

Този документ за първи път е представен в съдебното производство с писмо вх.номер 1065/13.01.2021г. по описа на АССГ от Директора на ТД на НАП С. - офис В. (находящ се на л.341 от делото) по повод на искане от процесуалния представител на жалбоподателя - адвокат Р. за представяне на РД, РА на [фирма]. Документът не е наличен в ревизионната преписка.

Наредител по „Нареждане разписка” е КРИТИЕ Е..

Нареждането е да се изплати на „К. М. М.” сумата BGN 600 000 изписана като цифра. На следващия ред за изписване на сума „с думи”, сумата 600 000 лева е изписана като „ШЕСТ НУЛА НУЛА НУЛА НУЛА НУЛА ЛВ”, което според експерта би могло да се разчете като „ШЕСТ ЛВ” При разпита на вещото лице, същото в открито съдебно заседание е посочило, че няма практика сумите в хиляди левове, да се посочват с изписване на думата „нула“

Налице са подписите за „разпоредител”(горе дясно), за „получател”(вкл. контролен подпис), за „счетоводител”. Липсва подпис за „касиер”. Тъй като касиерът е този който извършва платежната операция, липсата на негов подпис поставя под съмнение самото извършване на операцията. Според вещото лице, положеният в близост до мястото за подпис на касиер, е подпис на лицето, заварило документа „вярно с оригинала“

Вещото лице е извършило анализ „дневник сметка 507“ за 2013г. Въз основа на въпросния дневник, вещото лице е посочило в табличен вид извършените тегления и внасяния по сметката на [фирма]. Съгласно заключението на вещото лице, посочената сума от 600 000 лева, съгласно данните в дневника е била изтеглена и след това е била възстановена. Този извод се потвърждава и от оборотната ведомост за 2014 г., от която е видно, че не е налице разчетно задължение за сума в размер на 600 000 лв., която да е пренесена от 2013 г., като начално салдо за 2014 г. Относно салдото за 2013г. на [фирма] според ССчЕ е налице сума в повече в размер на 83 000 лева, което вещото лице потвърди и при проведения му разпит в открито съдебно заседание.

Съдът кредитира експертното заключение, като обосновано и изготвено въз основа на всички приобщени по делото доказателства. Неоснователно е направеното оспорване от страна на ответника, тъй като според настоящия съдебен състав, данните от дневник сметка 507 на [фирма] са изцяло свързани

със спорния по делото предмет и по конкретно относно обстоятелството, дали жалбоподателят е получил сумата от 600 000 лева.

С оглед на изложеното, съдът прави извод, че липсват безспорни доказателства, че сумата от 600 000 лева е постъпила в патримониума на жалбоподателя. Изводът на органите по приходите, че сумата от 600 000 лева следва да се третира като „доход от друг източник“ за жалбоподателя М. не се подкрепя безусловно от доказателствата по делото.

Нареждането –разписка, което е прието по делото /лист 343 от делото/ е заверено копие с печат „вярна с копие“, представено пред органите по приходите в ТД-НАП С., офис „В.“. Видно от поставения печат „копие“ и подпис до него, не е ясно кой го е заверил и къде се намира оригинала на документа и дали изобщо съществува такъв. Едновременно с това има и поставен печат на „Корпоративна търговска банка 82 каса 01“, както и печат „изплатено“. Така посочените недостатъци, включително и изписване на сумата с „нула“ без да бъде коректно изписана словесно наредената и изтеглена сума в брой, поражда основателни съмнения за извършената платежна операция. Този извод, се подкрепя и от заключението на вещото лице, че изтеглената сума от 600 000 лева от сметката на дружеството по –късно е била възстановена, въз основа на оборотната ведомост за 2014г. не е налице и разчетно задължение за тази сума, която да е пренесена от 2013г. като начално салдо за 2014г.

В съответствие със съдебната практика на ВАС и в съответствие с принципите на обективност и добросъвестност органите по приходите е следвало да изяснят в пълнота спорните факти и обстоятелствата, относно действително придобитите доходи за 2013г. от К. М. М.

Следователно, обжалвания РА, се явява неправилен и следва да бъде отменен.

Крайният извод на настоящата инстанция е, че жалбата е основателна и като такава следва да бъде уважена, а РА, като неправилен и незаконосъобразен, следва да бъде отменен.

При този изход на спора, основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. В полза на К. М. М. следва да бъдат присъдени разноски по представения в настоящото производство списък с разноски, а именно в общ размер на 1150 лева, от които – 50 лева внесена държавна такса, 500 лева – депозит за вещо лице и 600 лева заплатено в брой адвокатско възнаграждение, за което е представена фактура

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 61-ви състав на основание чл. 160 от ДОПК,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на К. М. М., Ревизионен акт №

Р-22221019000497-091-001/26.03.2020 г., издаден от Р. Г. Я. – орган, възложил ревизията и П. Н. Г. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1403/11.09.2020 г., издадено от директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП, в оспорената му част на установеното задължение за данък върху доходите на физическите лица за 2013 г. в размер на 100 000 лв. и начислени лихви в размер на 59 959,32 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на К. М. М. ЕГН [ЕГН], сумата от 1150 лева / хиляда сто и петдесет/ лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: